

ԳՈՂԳՈԹԱ

ԹՐՔԱԿԱՅ ՀՈԳԵՒՈՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ԻՐ ՅՈՏԻՆ

ԱՂԵՏԱԼԻ 1915 ՏԱՐԻԻՆ

Կազմեց՝

Թ է Ա Դ Ի Կ

Քրդաստանի (Կորդուաց աշխարհ) արևելեան մասը Հեթեսմի կը կայ-
ի. յեռնախիս բարձրաւանդակ մըն է՝ որուն մէջն կ'ընթանայ Զատ դեմք:
Անոնամէջ վայրերու մէջ, բացի Քիւրտերէ, չին դարերէ ի վեր բնակութիւն
Հայուաստած էին Քաղցկացի և Ասորի Նեստորականք՝ ճուլամերկ (Զայտա-
մար) գաւառի սահմաններուն չորջ:

Ճուլամերկի Հիւսիս-արևելեակողմը, Պարսից Մալմասի մուտքին,
Աղբակ (Ալի-Պաղ) մինակն է, կրկին գաւառներ Կորդուաց և Վասպուրա-
կանի:

Խնուս ընդարձակ հովիտ է, հարաւէն ունենալով Խամուրեր, Զեռ-
նաց և Խամուր ընոները, նաև շահարեր ազաջուր աղբիւրներ: Խնուս բեր-
դարադարը՝ չին Խնուս աւանն է: Դուղլայի Հիւսիսակողմն է Կէօնու փոք-
րիկ մինակիր, Բասենի Հորաւակողմը, ունի Շուկրաչէն զիւղը:

Այս մինակներուն ելքին է ՄԱՆԱՁԿԻԵՐԸ (ՄԷԼԱԶԿԵՐԸ) մինակը, Պա-
րսիցի Քէլիք-Կէտուր յերանց Հարաւէն. ունի չին Ապահունիք գաւառը,
Շամամը աւ Հարքը: Հայկի որդի Մանուազ կառուցած է զայն, ուստի Մա-
նուազակերտ աթուն էր Խշուունի իշխաններու և Խղիսկոպոսի. ԺԱ. գա-
րուն Տուղրի զուր սպազմեց զայն. Արփաւանէն գրաւուելով աւերուեցաւ:
Քաղաքին արծւմուտքն է Օծին գիւղը, իսկ Գաթրքին և Աշնար գիւղերը կը
դանուեին Հիւսիսակողմը. այս մասը կը կոչուի Թօրլու, շատ մը աւերակնե-
րով և կ'ենթադրուի ըլլալ Տուրուրեանի Դալառ գաւառը:

* *

Արևելեան կողմէ Պարսկաստանի սահմանակից, իր սրբավայրերով,
բաղժաթիւ վանքերով ու տաճարներով մեծահոչակ Հայաշատ այս նահանգին
ժողովրդեան ենթարկուած սարսափի, գիմազրութեան և զաղթի ահաւոր
անցուգարձերուն վրայ արագ ակնարկ ձգելէ, եղենին թատերավայր շրջա-
նակներու, հրդեհի, աւարի ու ջարդի և ինչ ինչ եկեղեցականաց գրուազները
(որոնց պատմագրութիւնը կը կարօտի ստուար հատորներու և որոնք զուռ
բացին Թուրքին վրէժինդրութեան պոսթկոմին՝ բոլանդակ Տաճկահայոց
վրայ) Համտուասակի արձանագրերէ առաջ, կարեւոր էր անշուշտ տեղեկանալ
թէ 39.000 քառ. քիլոմէթր իր տարածութեան վրայ որքան Հայ բնակչութիւն
ծաւալուծ կար՝ չըջապատուած հարեւան Քիւրտերով, որոնց ցեղավանները՝
Թուրքին գրգռուած՝ այնքան չարիք հասցուցին մերոնց և Նեստորականաց:
Կը զնենք ստորեւ 17 Յուլիս 1913ի մինակացոյց մը, զոր պատրաստած էր ա-
ռաջնորդ Յովսէփ Խաչու. Սարանիան՝ պատերազմի նախընթօրին վախճանեալ:

	Ա. Հ	Կանոնական	Տարեկան	Խանության
Ա. Հ - բառ թ-ղ	6393	466	1216	
Նոր-շէն թ-ղ	5705	584	1008	
Ց-յահ-ոյ-շների թ-աղ	5498	478	1065	
Ո. Ց-հ-ըրի թ-ղ	1791	133	327	
Տ-ղ-ը-մ-է-չ-ի թ-ղ	2504	208	499	
Հ-յ կ-վ-ա-ն-ք-ի թ-ղ	872	—	—	
	22823			
Արձկէ (Ասիւծէ պաղ)	6066	143	836	Արմական կանքի:
Արձէ	7462	2229	1111	Գլուխութեաց գաւառին ժէլ, ճան և Մեծադար գ-նքը:
Տ-ղ-ը-բ-ի Հ-ը-հ-ա-յ դիւղերը (Արբար)	12385	940	1717	
Լիմ Ան-ո-ր-ո-ի թեր	6494	237	956	25 եկեղեցի (12 մերհ-ի) և մէկ գանք:
Ա. Հ	3650	3507	390	Ա. Բարթօղիստի գան- ք-ի:
Հուլայի թեր	450	186	72	
Կէլէն (Գետաւան)	686	498	148	
Բերդիրի	2445	108	373	Հին գ-նքով:
Ասպարայ	1341	—	204	
Նորտուղ և Խօշապ	3000	—	—	
Կարճիան	7000	—	—	
Ա-ր-ա-յ	5000	—	—	
	78802 + 9717			88,519
Կառուց Անապատ (14 եկեղ. և 3 գ-նքով)				6,000
Հայոց Զոր				16,000
Ե-մ-ա-ի-				10,000
Գառաւազ				8,000
Դարկառան ⁽¹⁾ և Խիզան				4,000
(11 եկեղեցինով)				8,000
Մ-կ-				
Ա. Հ				140,519

⁽¹⁾ Ասորին կարկանդակ վանիերը՝ «Խնձօրութայ Ս. Գեղաց» եւ Նկարայ «Երևանիալ Ս. Աստվածածին»:

ՊԵՐԴԻԿ

Խոկ Հետեւեալը նորագոյն վիճակաղիքը մըն է վահայ կուսուկարաւ-
թեան Հայ ժողովուրդին, 18 գաւառի բաժնուած և անձնիւրին Հայ զիւղե-
րուն գլխաւորները միայն յիշատակուած, մեծամասնութեամբ իրենց մասով
ու ժամուռով: Պատրաստուած Ա-ԴՕի կողմէ:

	Տուն	Անձ
1. ՎԱՆ-ՏՈՍՊ (Վանը՝ 4230 տուն, իր 20 արուար- ձաններով՝ որոնցմէ զլխաւորներն են Աւան՝ 339 տուն, Լէզբ՝ 192, Շահպաղի՝ 167, Սխզեա՝ 104, Շուշան՝ 80, Գուրուպաշ՝ 108, Կենդանան՝ 49, Բերդակ՝ 56, Մուրո- տան՝ 80, Արտամէտ՝ 130, Դարման՝ 68, Շուկիփակ՝ 45)	4230	22,470
	1592	9,614
2. ԹԻՄԱՐ (40 զիւղերով՝ որոնցմէ զլխաւորներն են Կիւսնեն՝ 138 տուն, Տրլաշէն՝ 95, Մակտար՝ 38, Ա- մենաշատ՝ 40, Աննավանք՝ 50, Մարմէտ՝ 153, Ճանիկ՝ 100, Նորշէն՝ 45, Ատեն՝ 71, Փիրկարիա՝ 57, Գուս՝ 53, Դարարէն՝ 37, Սուրար՝ 42, Նորովանց՝ 37, Խոթչիկ՝ 132, Ամուկ՝ 40, Երերին՝ 151, Քէօչան՝ 111, Խաւեն՝ 106, Ա- լիւր՝ 343, Ասուածածին՝ 63, Բողան՝ 71, Աւերակի՝ 187, Զիկրաշէն՝ 76)	2525	15,411
3. ԲԵՐԿՐԻ (41 զիւղերով՝ որոնցմէ զլխաւորներն են Խաչան՝ 60 տուն, Քերարիկ՝ 51, Անգիւզակ՝ 59, Գործուր՝ 128, Պատիկ զեղ՝ 74, Բերկրի՝ 25)	734	5,152
4. ԱՐՃԵՆ (51 զիւղերով՝ որոնցմէ զլխաւորներն են Ական՝ 304 տուն, Բլուրմակ՝ 90, Օրօրան՝ 36, Յա- րոնակ՝ 31, Սակուն՝ 84, Արծուարերի վանք՝ 20, Կորած- քար՝ 32, Ասրափ՝ 56, Գամճակ՝ 26, Շիւտիեսի՝ 38, Մայծակ՝ 28, Փայգիւղ՝ 34, Բերդաղ՝ 44, Մեծոփայ վանք՝ 34, Քօզեր՝ 60, Գրազուն՝ 50, Արմիզոն՝ 26)	1303	10,313
5. ԱԼՋԱԱՆՁ կամ ԱՏԻՃԵՎԱԶ (Արծէկ՝ 80 տուն) (22 զիւղերով՝ որոնցմէ զլխաւորներն են Առին՝ 117 տուն, Նորշէն՝ 34, Զիրաքլու՝ 45, Սիփաններ՝ 100, Փէ- նազոմներ՝ 32, Խոռան՝ 47, Նորշնչուղ՝ 48, Կոներ՝ 56, Դարարէշիշ՝ 40, Արզայ՝ 33, Առնկոյս՝ 55)	810	5,889
6. ՀԱՅՈՑ ԶՈՐ (30 զիւղերով՝ որոնցմէ զլխաւոր- թերն են Նոր զեղ՝ 88 տուն, Առեղ՝ 26, Հնդստան՝ 37, Աւրբուկ՝ 42, Խէֆ՝ 34, Ասուածաշէն՝ 48, Արատեն՝ 40, Ամկշտան՝ 67, Երկմէրու՝ 82, Կղզի՝ 44, Խոսպ՝ 52, Հիրն՝ 30, Գըզը-Բաշ՝ 51, Բերձ՝ 104, Պլքնց՝ 65, Խա- րականց՝ 36, Կեմ՝ 100, Անգզ՝ 108, Մաշտակ՝ 64, Խշ- խամի գում՝ 70, Քէօշկ՝ 40, Խորզուն՝ 65)	1383	8,482

		Տոմի	Ալիք
7. ԳԱԼԻՈԾ (24 գիւղերով՝ որոնցմէ զլխաւորներն են Արանանց՝ 65 տուն, Սպիտակ վանք՝ 18, Ցիլի՝ 28, Պատահանց՝ 75, Տշող՝ 50, Հիբիթ՝ 41, Փշաւանց՝ 60, Պախուանց՝ 42, Հարրերդ՝ 42, Նարեկ՝ 123, Փայլները՝ 100, Մոխրաբերդ՝ 103, Նոր գիւղ՝ 87, Ընձակ՝ 34, Բէլու՝ 77, Թիմար՝ 27, Վառենց՝ 31, Գանձանլ՝ 60, Նանիկանց՝ 35)	1190	6,913	
8. ԿԱՐՃԱԿԱՆ (27 գիւղերով՝ որոնցմէ զլխաւորներն են Փրխուս՝ 3 տուն, Կանճառու՝ 27, Խումս՝ 30, Կարփ՝ 25, Կենդրանց՝ 32, Վանիկ՝ 40, Օղուանց՝ 57, Կուր՝ 45, Ռիքանց՝ 96, Սորք՝ 40, Եղեգիս՝ 69, Գումս՝ 60, Առանց՝ 25, Խարձիք կամ Խարզիք՝ 30, Խնձորզին՝ 50, Պաշ- ւանք՝ 25)	840	6,178	
9. ԱՐՃԱԿ (180 տուն) (21 գիւղերով՝ որոնց զր- խաւորներն են Խառակնիս՝ 230 տուն, Գրզրին՝ 65, Նարաք՝ 25, Մխկենք՝ 48, Չօպան Օղլու՝ 26, Մեւան՝ 67, Զառանց՝ 37, Լիմ՝ 22, Մանդան՝ 60, Հասխտան՝ 22, Շամշատին՝ 70, Հազարա՝ 45, Տաղլերան՝ 37)	1013	6,679	
10. ԱԱՐԱՅ (5 գիւղերով, որք են Սարմանց՝ 30 տուն, Ախոռիկ՝ 50, Աւզարիկ՝ 11, Հասան Թամբան՝ 27)	118	826	
11. ԽՕՇԱՊ (12 գիւղերով՝ որոնցմէ զլխաւորներն են Սալախանան՝ 28 տուն, Քոել՝ 70, Հուրրուկ՝ 52, Կան- գուառու՝ 32, Կասր՝ 30)	252	1,746	
12. ՇԱՏԱԽ (219 տուն) (50 գիւղերով՝ որոնցմէ զլխաւորներն են Սիւտիկին եւ Գոմեր միասին՝ 66 տուն, Շիծանց՝ 25, Ճընուկ՝ 25, Ցինենց՝ 21, Կաղպի՝ 66, Կա- նեկը՝ 92, Արմշատ՝ 64, Սարկեպ՝ 20, Ասեղ՝ 28, Շիդան՝ 42, Կաղազին՝ 30, նաև «Մզրէն» ներու շարք մը)	999	6,721	
13. ՄՈԿՍ (48 գիւղերով՝ որոնցմէ զլխաւորներն են Շափանց՝ 25 տուն, Հաղին՝ 45, Սորս՝ 26, Բուլենց՝ 25, Գնեկանց՝ 32, Կայքանց՝ 31, Ասինչ՝ 30, Անծղանց՝ Դաշտի՝ Արքահամենց՝ Քաղաքի քաղերը՝ 108)	721	4,459	
14. ԿԱՐԿԱՌ (19 գիւղերով՝ որոնցմէ զլխաւորնե- րըն են Թացու՝ 64 տուն, Եղեգիս՝ 56, Բերկրի՝ 25, Խըն- ձորուան՝ 20, Յարկենց՝ 30, Որիգ՝ 27, Շոկու՝ 21, Խըն- տենց՝ 45, Կիճի՝ 20, Յաղը՝ 26)	420	3,038	
15. ԱՂԲԱԿ (19 գիւղերով՝ որոնցմէ զլխաւորներն են Պաշզակ՝ 200 տուն, Ս. Բարբողիմէռու՝ 40, Հաս- պըստան՝ 45, Երմակն՝ 27, Սորան՝ 24, Ալան՝ 35)	482	3,505	

	Տուն	Անձ
16. ՆՈՐՏՈՒԻՉ (11 զիւղերով՝ որոնցմէ զլխառոր-ները և 6 Փիքադալան՝ 35 տուն, կողան՝ 20, Հոսքայեան՝ 27, Դիմ՝ 32, Վերին և Ներքին Սբիւնս՝ 54, Շամանն՝ 45, Մահօշք՝ 17)	257	1,767
17. ՃՈՒԿԱՄԵՐԿ (5 զիւղերով՝ որք ևն Փական՝ 39, Խալիկան՝ 22, Սերման՝ Խանաս՝ Փիքան՝ 12)	73	534
18. ԳԵԱԽԱՌ (2 զիւղերով՝ որք ևն Դիգս՝ 200 տուն և Կարպէլ՝ 80)	280	1,680

Այս 18 դաւանաներէն կ'անջատենք ԱՂԹԱՄԱՐԸ որ ա՛յնքան ընդարձակ
է իր թեմերով և որ Վանայ Մովու կղզիներէն հռչակաւորն է, ունենալով
պարսպապատ վանք, ժեռուտ և անառիկ դիրք, և «Ա・Խաչ» խաչածեւ հոյա-
կերտ տաճար: Արեւմտակողմը կ'իյնայ Առաքէր կղզին, իսկ հիւսիս-արևելքը՝
18 մղոն հեռու՝ Կտոռքը:

Գաղպեկ Արծըռունի գլխաւոր զարդարովզ և լած է Աղթմամարի: Թէմէրը՝ ՀԱՅՈՑ-ԶՈՐ (Երուանդունիք), ԳԱԽԱՇ-ԿԱՐՃԿԱՆ (Խշտունիք), ՇԱՏԱԽ (Զերմաճոր), ՆՈՐՏՈՒԴ (Անձեւացիք), ՄՈԿՍ, ԽԻՋԱՆ և լին: — Աղէտի տարին, Ս. Խաչը ամբողջ միաքանութիւնը նահատակուած է՝ կոփիներու ընթացքին: Յիշենք տարարախսա

Պօղոս Վարդ. Կարապետեան .— Են. 1848ին և Ճեռնադր. 1869ին :

իսկ Աղթամարի հազարաւոր Հայ բնակչութեան քաշածները նկարագրած ենք անցողակի՝ Աղթակի գլխուն մէջ, Կանաչեան վլրդի կենսաղբական գիծերով :

Բա . կ 921 թուականէն սկսեալ Աղթամարի կաթողիկոսութիւնը 1895ին
Շիրոյեան Խաչատրուր Կաթողիկոսի մահուամբ զարդած է, մինչեւ աղէտալի
տարիին պարբերաբար կառավարուելով տեղապահանքերէ : Աստոնգմէ վերջինն էր

Յովսէկի Սպա - Խոստեղեան . — Ծն . Նարեկ 1834 , վարդապետ Ճեռնադր .
1864 : 1915 տարուոյ Յուլիսի սկիզբը վախճանեցաւ Լիմ Անապատ գտնաքին
մէջ : Գաւառու նահատակ քահանաներէն շատերը Ճեռնադրած էր :

Ահա՝ այն տախտակը որ կը ներկայացնէ ԱՂԹԱՄԱՐԱՅ ԱԹՈՌՈՅ Թիմոքէից Հայ իւ Քիւրս գիւղերուն, տանց ու բնակչուրեան բաղդատական մարդահամարը, 1914ին կազմուած:

	շաբ. զիւղ	փիւր զիւղ	հանու զիւղ	շաբ. սուն	փիւրս սուն	փիւրս սուն	փիւր սուն
ՀԱՅՈՑ 200 (Երևանի նիվ)	24	4	7	1687	10114	485	2602
ՇԱՏՏԱՆ (Չերման)	30	57	20	989	6510	1286	5858
ՄՈՒՋ (Մոկի)	35	28	11	715	4417	781	4419
ԳԱԼԻԱՆ ԿԱՐՃԱՐԱՆ	18	20	6	1156	6618	1238	6611
ԿԱՐԺԱՐԱՆ (Մայոց և Կարճարանի մէջ)	22	50	2	837	6134	1279	6689
ՄԱՐՄԱՐ (Արևոտնաբերդ)	16	11	2	417	2996	178	916
11 հոյ գիւղերն)	15	14	—	255	1821	223	1234
ԽԵԶՈՒ (Պամանց գովել զառաւ)	16	22	12	407	2746	1489	8094
ՊՊԱՐԿԻՑ (15 եկեղեց և 3 վաճ. երեխ Ա. Գևորգ [Վա- նահայր՝ բահամոյ], Բագրիկ Ա. Առատածածին [Վանահայր՝ աւելարնկան] և Անդր Ա. Կի- րակոս [աժախի]):	26	26	2	336	2770	423	2436
2(2) 238	62	6819	44295	7382	39159	420	240

Բայ Հայ Հոգեւոր իշխանութեան, Խիզան գտաւոն Աղթամարայ վիճակ դուռը, ունի 6 ստորաբաժանում: — Ստորին Կարկառ, Շէնաձոր, Սպարհերտ, Մարմտանք, Նզար և Խորոր:

Բացի Մարմտանքին՝ կան նաև Նզար (Բայու և Սօրի գիւղերով՝ 27 տուն) Ա. Աստուածածին տեղակ վանքով: Խակ «Գաւառներ» կոչուած զաւառակին (7 հատ՝ 98 տուն Հայ գիւղերով) մէջ կան 2 վանքեր. «Եսթին Խորան Ա. Աստուածածին» և «Ա. Գամալիէլ», վերջինս ամայի: Խորոր գտաւակը (60 տուն՝ Շէն և Խորիթ գիւղերով) ունի վանքեր ու տաճարներ: Շէնաձոր գտաւակին ալ (17 հատ՝ 200 տուն Հայ գիւղերով) ունի 11 հիւղեցի և «Ա. Խաչ» վանքը, վանահայրով:

Խակ ըստ թուրք կառավարութեան, Խիզան Բաղչչի «գարմագոմ»-ութիւններէն մին է, կազմուած՝ Սպարկերտ, Նամբան և Բուն Խիզան գիւղախումբերէն (Միւտիրիէթ): Ունի 80է աւելի Հայաբնակ գիւղեր, ինչպէս Գաւառու, Դորոց, Բրանց, Խոփ, Փալսար, Կիկու, Սափ, Ա. Խաչ, Թափի և յւն. եւլն: Ուստի Խիզանը զանց ըրինք յիշատակի Բաղչչի նահանդին մէջ:

ՎԱՆ՝ ՍԱՐՍԱՓԻ ՕՐԵՐՈՒԻՆ

Այս ցուցակներէն եւ ծանօթութիւններէն վերջ, անցնինք այս դուռմներուն որոնք ամիսներ տեսեցին եւ փութացուցին քանդումը վասպաւրական աշխարհի Հայ Օճախին:

Ռուսական Ա. նահանջէն յետոյ, սահմանագլուխի ժողովուրդը (Սարայի ըրջան) ենթարկուեցաւ ամէն կերպ խժութութեանց, հետեւանք՝ թրքական պարտութեան: Ատոնք իրենց կարգին անցողակի յիշուած ըլլալով, դուռնանք Վանայ գէպքերուն որոնք 1915ի գարնանամուտին տեղի կ'ունենան շրջականները (Բէլու, Աթանան, Կարկառ, Ատիհէկվազ, Թիմար և յւն.) եւ որոնց մտսին նահանդին մէկպուտ Վուամեան եւ ուրիշներ զիմում կը կատարեն ատոնց ամէնուն պատասխանառու եւ Հրահանդիչ՝ կուսակալ ձէվակիթի^(*) (ինքէրի քեռայր): Կեղբոնն իր կարգին յիշեալէն թելագրուած՝ արձակած էր Հայերը բնաջնջելու հրամանը: Ատոր գործազրութիւնը վանէն պիտի շկսէր, բազմաթիւ Հայութեամբ այդ արծուերոյն քաղաքէն, որուն 2/5ը կը կազմէր թուրք բնակչութիւնը: Զօրակոչի օրերուն, բոլոր ունեւոր զասակարգը կողոպտուած էր արդէն «Թէքեալիֆաթը Հարպիէշ»ի կողմէ, մինչ անրուր բնութեամբ կը շարունակուէին զօրահաւաքում եւ կեղեքում շրջակայ վայրերուն մէջ: Հայոց կողմէ զերագոյն ճիշեր կը թափուին՝ առիթ չուալու Համար նոր զէպքերու որոնք կը բնային մէծ Համեմատութիւններ առնել, խորհուրդ կը տրուի մանաւանդ ժողովուրդին՝ վրէժիսոնի շըլլալ Հրկիկեալ և ջարդուած գիւղերու մասին: ձէվակիթ 3000 զօրք կը պահանջէ քաղքի Հայութեանէն: Մաս մը զօրքի, մնաշորդին համար ալ «պէտէլ»ի բանաւոր առա-

(*) Ճէվուէր փաշա Վանի կուսակալ ըլլալէ առաջ՝ Հեթարիի կառավարիչն էր իւ վերքի ամիսներուն՝ Պաշգալէի գարդերը կազմակերպող պետական ոնբազործը, որ հետր Վան փոխադրեց 2000 սուխաւորմերու բանակ մը՝ լեռնային ու դաշտային բնդամբներու: Կազմէր լեցուած էր արդէն Ֆիրտ հեծեալ եւ հետիստ երսամբներով եւ աշիրէրներով: Վան ևասմելին քանի մը օր վերջ, պահանջեց որ ամբողջ հայ երիտասարդուրինը, 18-45 տարու, բարք բանակը մտնէ իրեւ ամէէ: Ազգ Ալաջնորդարանը, Վասմեսն եւ Արամ ջանացին որ հայ տղերքը զինուարագրուին իրեւ իրական զինուոր, զենիու. Ճէվուէր շընդունեց: Փոքած եղան պէտէլով մէկ մասը փրկիւ:

ջարկը նոր մաղթ կը կուտակէ նենդախոհ կուտակալին ներսիցին, որ ազգա-
տամբութիւն կը նկատէ Հայոց ընթացքը։ Շատախի մէջ մասնակի ազգանու-
թիւնք, առեւնողում և ապշոտ ծայր տուած են և Հայեր անձկութեան
մատնուած։ Կուտակալը Հայութարի դերով գէտ աղէտափայր ճամբար կը
հանէ Խշիներ՝ կափկասահայ Նիկ-Մանուէլսան և 3 Ազրիին իր 3 ընկեր-
ներով սպաննել կու տայ զայն Հիբճ^(*) գիւղը։

Ասոր կը յաջորդէ Վառմեանի կանչուիլը պաշտօնատուն, հանիկ զիշե-
րանց Հանուերով՝ տարարախտ երեսփանն ու անձնուէր զօրծիչը կը
տարուի Աւանց գիւղը (որուն բնակիչները տեսած են նաև գրուին ու անհե-
տիլը)։ Վառմեան ընդ Հսկողութեամբ կը փոխազրուի Բազէչ և տեղայն կու-
տակալ Ազգափերապապի հրամանաւ խժարար կ'սպաննուի քաղքէն զուրս։

Առաջնորդական տեղապահ՝

Նզնիկ Վ.րդ. Եերկարարեան։ — Ծն. 1870, վարդապետ Ճեռնապր. 1888,
միարան եւ նոնի. Կթղ. Փօխանորդ Ազթամարի, քաղքին Երևելիներէն Ժի-
տէնեանի եւ Թէրզիպաշեանի Հետ կը զիմէ Ճէվաէթի և սոսկումագ հասու-
կ'ըլլայ Եղելութեան։

Երկու կարկառուն գէմքերու՝ Խշինի և Վառմեանի անհետացման
գոյրքը կը տարածուի ժողովուրդին մէջ։ Տարրերը լարուած են իրարու զէմ։
Ճէվաէթի միարքը՝ մէկ Հայ չթողուէ է ողջ։ Ու կ'սկսի զոյութեան կոփր՝
տարապայման կերպով ուժդին։ Մահիկն էր նորէն որ կը ցցուէր Խաչին յան-
դիման։ Ազթամարի

Դանիկ Վ.րդ. Զատոյեան ալ (ծն. 1868, վարդապետ Ճեռնապր. 1893),
որ պատահմամբ քաղաք եկած էր՝ չի կրնար մէկնիլ։ Ինչ եւս կը նշարուի

Ապրիլ 7ի առոտուն Շուշանց գիւղէն Այդեստան իջնող քանի մը Հայու-
հիներ յարձակում կը կրեն. օգնութեան փութացող երկու ազգակիցներ
կ'իյնան զնդակահար։ Ու կրակը կ'սկսի Թուրք խրամներէն օրն ի բուն։ Թրո-
գանօթին խիկ լուռ չի մնար բերդին գաղտաթէն։ Քիւոր մարտիկներ իրենց սո-
կաւաթիւ զէնքերով ու կապարներով 28 օր անընդհատ կ'սափուրին մզել
հերոսամարտ մը՝ ի փրկութիւն իրենց կեանքին, պատիւին և օճախին։
Հարկ է սրտապնդել մահուան դէմ ոգորս այդ բուռ մը բաշերը. Վանայ քա-
նանայից դասն ահա՝ Ղեւննեանց հանգայն կը դեգերին անոնց մէջ եւ ի-
րենց հոգերուին աղօքներով թարձեալէն կորով կը հայցեն կոուող այդ քա-
զուկներուն համար։

Երջականերէն դազթականութեան հստանքներ մէկ կողմէն յեղապա-

(*) Հիբճ (Հայոց Զոր զաւառին զիւղերէն մին, 30 տուն Հայ և 40 տուն Քիւրս բր-
նակչութեամբ)։ Խող էր որ Խշան եւ իր 3 ընկերները Ճէվաէթի դաւադրութեամբ Քէրիմ
Օզլու Բաշխտի տան մէջ զրշերանց՝ 12 չէրկներէ սպաննուեցան։ Խոկ Վանայ կոխներու թն-
քացքին՝ Հիբճի 46 Հայ էրիկ մարդիկը նայն Բաշխտի տանն ստանձնացնելով կոսորած են,
սպա մնացեալ բնակչութիւնը՝ զիւղերու մէջ ու դուրս, բայ զրաւոր վկայութեան Գաշնակ-
ցական Յովսէկի Խոդարեամի (գրական ծածկանուամբ՝ Գեղջուկ), որ Ապրիլ 6ին իմկան հոն՝
պատմէշի վրայ։

Նորդուգէն եւ Խշապէն հազարաւոք եեծեալ եւ հետեւակ զինեալ Քիւրսի նոյն օ-
րերուն բռնած էին Հայոց Զորի Հայ զիւղերուն բուռ համբաները, առաջնորդութեամբ Գը-
րաւցի Շաքիրի որդի Լեզկիրի։

տառ կը լեցուին քաղաք, յակասատանի մնալու խօս շտապով։ Առողջ անունդին հարցն ալ կար։ Նախօրօք բանալը դանուող Հնչակեան հինգ զործենիկը (Արա, Սոլագեան, Կրպ. Տանթէեան, Ասօ, Արր. Բրուտեան և Հայկուկ Երէմիշեան) առեղնիսեղը կը մորթուին, մինչ մերձակայ գիւղեր կը մատնաւին հուրի և առութի Թուուրոհի այդ օրերուն, Վալին թուզթ կը տեղացնէ նցենիկ Վարդապետի, որ կոփւը դադար առնէ։ Իր նենդաժէտ գաղափարներուն գիսակ՝ վարիչ ոյժեր բնական կը որ անհետեանք ձգէին ամէն լուր և հրահանց որ այդ գեւէն կը բոլիէին։ Մայու և կենաց միջնեւ տարուրերումը կը առեւ մինչեւ Մայիս 3, երբ Թուուրքերը կը փախչին և 3 օր վերջ թուս բանակը Հայ կումուրներու հետ կը մտնէ Վան։ Արամ Մանուկեան նահանգապետ կը կորպւի և վասարուրական աշխարհ զերութեան լուծը թօթափած՝ կ'սկսի և ռեւսփիլ Հայութեամբ։ (Թէ մէր ազդին որքա՞ն սուզի նստաւ բռնադոյն Հարկի մը բերմամբ ստեղծուած այդ անկախութիւնը՝ դասն է անդրադասնալ։ Իթթիհատի Պոլսոյ օճախը գեւէն գարձած էր յանկարծ, ամենածախ բոցով մը բոլոր Հայութիւնը լավիլզելու պատրաստ։ Ու ըրա՛ ալ։) Հայկաւան կառավարութիւնը եօթանանօրեայ անկախ գոյավիճակ մը հազիւ բռորած, թուս բանակը հրաման կ'ստանար նահանջնել։ Պատուհան այդ փայրեանին կ'սկսէր արդէն։ Վանեցիք 19 Յուլիս 1915ին զաղթականութեան ցոււզը ձեռք կ'առնեն ու կը զիմեն Կովկաս։ Եղերակա՞ն է անոնց ուղեւորաթիւնը։ ճամբան շատեր կ'իյան անսոււազ և ուժասպատ։ Միթիայն իջմածնայ և վաղարշապատ գիւղի մէջ տարափոխիկ հիւանդութիւններէ մահացող այդ գաղթականներուն թիւը 8126 եղած է 28 Յուլիսէն մինչեւ 8 Դեկտեմբեր։

Քիչ քան գիտենք դեռ տարագնաց Հայութեան այդ կարաւաններուն շարքէն՝ եկեղեցական զոհերու մասին։ Մէր տեղեկութիւնները քաղաք ևնք Զինադադարէն վերջ Պոլսո եկողներէ, Հայկ Ամէմեանի «Թիւրքահայ Աղուտը» զբայիչն, Ա-ԴՕՒ ստուար դործէն և մանաւանդ եղեւնի տարին Աղրակի առաջնորդ Վահրամ Վրդ. Կանաչեանէ որ այժմ մայրաքաղաք կը դանուի։

Քաղաքին տասնեւինինց բահանաները թէեւ պատեհութիւնն ունեցան ջարդէ զերծ մնալու, բայց նահանջի միջնոցին և անկէ վերջ Փիզիքական խոնջնենքներու և Հոգեկան տանջնքներու չոտկալով՝ իրենցմէ տասը վախաննեցան երկարաւեւ Հոգեվարքներու մէջ տուայտուին։ Յիշնք Երեւանի և իջմածնայ մէջ վախճանողներէն։

Մեսրոպ Ա. Քինյ. Ճանիկեան։ — Աշխարհական անսւնութ Հայրապետ, ուսուցիչ, 1885-ին քահանայ ձեռնադրուած, Հեղինակ՝ «Հայրիկ, ու Հոյրիկիք Վասարուրական մէր աշխարհ» ձօնէրզին։ Խրիմեանի աշակերտ, առողջուրդական տեղապահ, Երեւանի մէջ վախճանած 1915 տարույ Ծոսոսոսի «կիզը»։

Յուսիկ Քինյ. Փէկրիզեան։

Ղեւոնդ Քինյ. Սաֆրաստեան։ — Նախկին ուսուցիչ և ներհռուն Հոգեւորական։

Խորէն Քինյ. Տէր Կարապիտեան։ — 55 տարու, խզմամիս և Համեսաւարարոյ։ Երեքն ալ տարիներէ հւտէ անդամ Վանայ Կրօն։ Ժողովի։ Տ. Խորէն վախճանած է Վան, գաղթէն դարձին։

(Նար. 3)